

פרשת משפטים

המקדש והאדם

רבדמ ארקנש סדאו יח, חמוצ, סמוד: סה האירבה תודוסי. האירבב עבראו סדאה פוגב תודוסי עברא **יש** כמו שאומר התרגום 'רוח ממללא'. 'דומם', אלו - המים, המלח, האדמה, סלעים והרים. הגדרת 'צומח', היא מהעשב הקטן ביותר עד לעצים גדולים. 'חי', כלומר מיתוש עד פיל וגמל. 'מדבר', זה אדם מתינוק בן יומו עד אדם גדול בן מאה ועשרים שנה. לפני שאדם הראשון חטא, גם בדומם הייתה קדושה מיוחדת, גם החול וגם העפר והצמחים היו קדושים. הכל היה משהו מיוחד, אבל אחרי חטא אדם הראשון, הכל **חבזמ** התערבב. לכן תפקיד היהודי בעולם הזה, היא לדאוג לכך שהבריאה תתוקן ותתנקה. לכן ה' ביקש, והכהו חבזמה שא ידי לע. סימה קוסינ ידי לע ונקוטי סילזונה. סמודה נקוטי ודי לעש **אדמה תעשה לי** שהוא כדוגמת אדם הראשון, כשהוא מקריב בהמות ועופות החי נתקן. נמצא שהמקדש היה בדיוק חיקוי **תדבע לכ לכתו** "קראו סיימשה ולוכיו" לבריאה, לכן כל מה שכתוב בבריאת העולם כתוב במקדש. ידכ ינשל דחא סיאתמ היה רבד לכ. רויכה תיינב לע הוויצו, סימה תא סלועב ארב ה' **משכן אהל מועד** להחזיר את הבריאה, אחרי חטא אדם הראשון לשורשה. היסוד לכל התיקון הזה הוא מידות טובות. כנגד כל יסוד רע, יש גם יסוד טוב שבא כדי לעזור לאדם, לסלק מעליו את היסוד הרע.

